

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Sa/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7020200054
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Bystrianská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7020200054.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, ako správny súd sudkyňou JUDr. Danou Bystrianskou, v právnej veci žalobcu: A. B. C., bytom B. D. XX, XXX XX E. F. proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019, takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a.
- II. Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca správnou žalobou podľa § 199 a nasl. SSP žiadal, aby správny súd zrušil pre nezákonnosť rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019 v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 26. júla 2019 a žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

I. Administratívne konanie

2. Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, ako prvostupňový orgán, rozhodnutím č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 26. júla 2019, predpísala poistné žalobcovi na nemocenské poistenie v sume 25,89 eur, poistného na starobné poistenie v sume 105,99 eur a poistného do rezervného fondu solidarity v sume 27,96 eur (ďalej len „poistné“), za obdobie december 2016, január 2017, spolu v sume 159,84 eur.

3. Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán rozhodnutím číslo: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019, na základe odvolania žalobcu potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu číslo:XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 26. júla 2019.

file_0.jpg

file_1.wmf

4. Žalovaná v napadnutom rozhodnutí uviedla, že odvolacie námietky žalobcu, nezakladajú dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, pretože žalobca v odvolacom konaní nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by zakladali pochybnosti o správnosti napadnutého rozhodnutia. Skutkovú a právnu argumentáciu uviedla takto: „Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, v súlade s právnym názorom odvolacieho orgánu predpísala žalobcovi dlžnú sumu poistného za obdobie december 2016 a január 2017 rozhodnutím číslo: XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 26. júla 2019. Sociálna poisťovňa, pobočka správne posúdila odvodovú povinnosť žalobcu za sporné obdobie, s prihliadnutím na rozhodnutie pobočky Sociálnej

poisťovne, ktorým pobočka rozhodla o skončení prerušenia sociálneho poistenia dňom 7. decembra 2016, t. j. dňom, ktorým bolo žalobcovi, na základe údajov poskytnutých Slovenskou advokátskou komorou, zrušené pozastavenie výkonu advokácie. Žalobca bol zapísaný od 8. októbra 1991 do 29. júna 2019 do zoznamu advokátov, vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Žalobcovi bol ako advokátovi od 19. augusta 2016 do 7. decembra 2016 pozastavený výkon činnosti advokáta. Vychádzala aj z toho, že žalobca podal dňa 12. septembra 2016 Registračný list fyzickej osoby - prerušenie, s dátum vzniku prerušenia poistenia dňa 19. augusta 2016. Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory Uznesením č. zo dňa 8. decembra 2016, ktoré žalobca prevzal dňa 20. januára 2017, rozhodlo o zrušení pozastavenia výkonu advokácie žalobcu. Dátum skončenia pozastavenia výkonu advokácie (7. december 2016) oznámila Slovenská advokátska komora Sociálnej poisťovni elektronicky dňa 1. marca 2017. Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov vychádzala z toho, že podľa § 21 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktorá mala prerušené povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby podľa § 26, vzniká odo dňa nasledujúceho po dni skončenia prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Podmienkou na vznik týchto poistení SZČO je, že k 1. júlu alebo k 1. októbru kalendárneho roka predchádzajúceho dňu skončenia prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, je jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu za predchádzajúci kalendárny rok vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5. Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie takejto osobe zaniká 30. júna alebo 30. septembra kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5, ak tento zákon neustanovuje inak. Platíť poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity platí bez výnimky každá povinne nemocensky poistená a povinne dôchodkovo poistená samostatne zárobkovo činná osoba podľa § 128 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c), ods. 11 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov. V súlade s citovaným ustanovením zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov žalobcovi vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby od 8. decembra 2016, pretože ako samostatne zárobkovo činná k 1. júlu 2016 mal príjem za rok 2015, ktorý presiahol hranicu príjmu ustanovenú zákonom (za rok 2015 žalobca dosiahol, príjem z podnikania v sume 16.813,37 eur, v roku 2015 bola zákonom ustanovená hranica príjmu 5.148,00 eur). Na žalobcu sa vzťahovala od 8. decembra 2016 odvodová povinnosť platiť poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity a vzhľadom na to, že bol od 23. októbra 2012 poberateľom starobného dôchodku, bol vyňatý z povinnosti platiť poistné na invalidné poistenie (§ 128 ods. 4).“ Sociálna poisťovňa pobočka Trebišov, vykonala správne na základe údajov uvedených poistného vo výške 159,84 eur (rozpis: Príloha k rozhodnutiu c. 700-3910304119 GC04/19, zo dňa 26. júla 2019). Žalovaná uviedla, že pobočka Trebišov, už listom č. XXXXX-X/XXXX-G., zo dňa 7. novembra 2018 a listom č. XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 11. februára 2019, požiadala Slovenskú advokátsku komoru o súčinnosť vo veci preverenia dátumu skončenia pozastavenia výkonu advokácie a SAK dňa 20. februára 2019 pod č. 12/2019 - JUDr. Pp/Sk uviedla, že žalobca mal pozastavený výkon advokácie v období od 19. augusta 2016 do 7. decembra 2016 a doplnila, že rozhodovala v súlade s § 10 zákona o advokácií, po odpadnutí dôvodov uvedených v ustanovení § 8 zákona o advokácii a zrušila pozastavenia výkonu advokácie na základe predchádzajúcej žiadosti žalobcu, prijatím rozhodnutia na zasadnutí 8. decembra 2016. Žalobca sa domáhal uznania, že zrušenie pozastavenia výkonu jeho advokácie nastalo až 20. januára 2017, t. j. dňom doručenia predmetného uznesenia Slovenskej advokátskej komory č. 46/11/2016. Žalovaná zhrnula, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory o zrušení pozastavenia výkonu advokácie vykonané rozhodnutím č. 30/7/2016 zo dňa 24. júna 2016 rozhodlo uznesením č. 46/11/2016 dňa 8. decembra 2016. Podľa žalovanej na konanie sa nevzťahuje správny poriadok podľa ust. § 172 ods. 1 prvá veta zákona v znení zákona č. 449/2008 Z. z. (účinnom od 1. januára 2009.“

II. Správna žaloba, vyjadrenie žalovaného, replika a duplika

5. Žalobca správnou žalobou označil napadnuté rozhodnutie žalovanej č.: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019, v spojitosti s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 26. júla 2019 za nezákonné podľa 191 ods. 1 písm. c/, d/, e/, f/ g/ SSP a žiadal, aby ich správny súd zrušil a žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania proti žalovanému.

6. Žalobca za podstatné označil, že Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, ako prvostupňový orgán vydala nezákonné rozhodnutie č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 26. júla 2019, vo veci predpísania poistného pre žalobcu na nemocenské poistenie v sume 25,89 eur, poistného na starobné poistenie v sume 105,99 eur a poistného do rezervného fondu solidarity v sume 27,96 eur (ďalej len „poistné“), za obdobie december 2016, január 2017, spolu v sume 159,84 eur. Neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia prvostupňového orgánu je príloha. Žalobca mal za to, že obdobie, za ktoré bolo poistné predpísané nie je správne stanovené a argumentoval, ako bude nižšie zosumarizované správnym súdom.

7. Žalobca uviedol, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím č.k.: 30/7/2016 zo dňa 24. júna 2016, pozastavilo žalobcovi výkon advokácie. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal správnu žalobu na Krajský súd v Bratislave na preskúmanie rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory rozhodnutím č.j.: 30/7/2016 zo dňa 24. júna 2016. Žalobca o tejto skutočnosti informoval SAK listom AK-43/2016-P zo dňa 24. augusta 2019. Žalobca vzal späť správnu žalobu podanú na Krajský súd v Bratislave, potom, čo Najvyšší súd SR, uznesením NS SR č. k. 5To/5/2016 zo dňa 29. septembra 2016 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie – Špecializovaného trestného súdu o jeho vine a treste v jeho trestnej veci, o čom informoval žalovanú.

8. Žalobca uviedol, že Slovenská advokátska komora doručila žalobcovi dňa 20. januára 2017 oznámenie zo dňa 16. januára 2017 č.j.: 7/2017-JUDr.Pp/Sk, že Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory zrušilo pozastavenie výkonu advokácie c. 46/11/2016 žalobcovi dňa 8. decembra 2016. Žalobca namietal, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory zo dňa 8. decembra 2016 nadobudlo právoplatnosť jeho doručením žalobcovi dňom 20.1.2017, a nie dňom prijatia rozhodnutia predsedníctvom Slovenskej advokátskej komory. Podľa žalobcu je pre otázku nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zrušení pozastavenia výkonu advokácie rozhodujúci deň jeho oznámenia, resp. deň doručenia rozhodnutia, ako to vyplýva z ustanovenia § 10 a § 11 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. a ust. § 51 ods. 1, 2 a 3 zákona o správnom konaní (Správny súdny poriadok) č. 71//1967 v platnom znení, pretože SAK je samosprávna stavovskej organizácie, aj rozhodnutie SAK má povahu rozhodnutia správneho orgánu a je možné toto napadnúť správnou žalobou.

9. Žalobca zosumarizoval, že Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, rozhodnutím č.700-3910304119-GC04/19 zo dňa 26. júla 2019 predpísala poistné v závislosti od stanoviska SAK o otázke momentu zrušenia pozastavenia výkonu advokácie žalobcu a to od 8. 12. 2016. Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán rozhodnutím číslo: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019 zmenila a doplnila text vo výroku rozhodnutia, v ktorom v ostatnom rozsahu rozhodnutie prvostupňového orgánu č.700-3910304119-GC04/19 zo dňa 26. júla 2019, ale v podstate potvrdila prvostupňové rozhodnutie a tak neprijala správny záver na tieto právne otázky, preto žiadal napadnuté rozhodnutia orgánov verejnej správy zrušiť.

10. Žalobca zastával názor, že žalovaná zaujala v tejto otázke „šikanóznny výklad práva“ a vychádzajúc zo stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu SR uviedol, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušne štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, a že ich budú správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, tiež II. US 234/03), ide o neoddeliteľnú súčasť princípov právneho štátu zaručeného v článku 1 Ústavy SR a pokračoval, že viedol, že : „Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09; ÚS 17/1999 Nález z 22. septembra 1999 Zbierka náleзов a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999 Nález z 13. októbra 1999 Zbierka náleзов a uznesení ÚS SR 1999, s. 382; I. ÚS 10/98; I. ÚS 54/02 Nález z 13. novembra 2002 Zbierka náleзов a uznesení ÚS SR 2002 - II. polrok, s. 750).“Žalobca citujúc čl. 2 ods. 2 Ústavy SR:“ štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR:“ výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou“, zákon o advokácii ukladá Slovenskej advokátskej komore povinnosť zrušiť pozastavenie výkonu bezodkladne, ale takéto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť jeho doručením, nie dňom prijatia rozhodnutia predsedníctvom Slovenskej advokátskej komory, ktoré vo veci samej rozhodlo na svojom zasadnutí 8. decembra 2016.

11. Žalobca poukázal na ust. § 10 zákona č. 586/2003 Z. z. zo dňa 4. decembra 2003 o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) „Komora zapíše advokátovi pozastavenie výkonu advokácie podľa § 8 do zoznamu advokátov. Ak odpadnú dôvody uvedené v ustanovení § 8, komora pozastavenie výkonu advokácie advokátovi bezodkladne zruší a záznam o pozastavení výkonu

advokácie vymaže zo zoznamu advokátov.“ Podľa žalobcu proti rozhodnutiu komory podľa § 7 ods. 1 písm. b), d), f), až i) a odseku 2 a 3 a o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 nie je prípustný opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením a je preskúmateľné správnym súdom.

12. Podľa žalobcu Slovenská advokátska komora je samosprávna profesijná stavovská organizácia s celoštátnou územnou pôsobnosťou a je nesporné, že na otázky, ktoré výslovne neupravuje zákon o advokácii sa vzťahujú ustanovenia zákona o správnom konaní/ § 10 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o advokácii a bolo potrebné použiť ustanovenia Správneho súdneho poriadku/. Podľa žalobcu je nesporné, že uznesenie o zrušení pozastavenia výkonu advokácie má povahu rozhodnutia a toto rozhodnutie sa oznamuje účastníkovvi konania a nie iba uznesenie o pozastavení výkonu. Preto platí, že podľa § 11 ods. 1 zákona o advokácii ale aj § 51 ods. 1 zákona o správnom konaní rozhodnutie sa účastníkovvi konania oznamuje doručením písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia. Deň doručenia rozhodnutia je dňom jeho oznámenia, ak zákon neustanovuje inak.

13. Žalobca svoje tvrdenia právne názory zhrnul, do záverov, že z vyššie uvedených zákonných ustanovení a výkladových pravidiel vyplýva, že žalobca (od 08.12.2016) nebol povinný odviešť poisťné za mesiac december 2016. Za mesiac január 2017 žalobca uhradil pomernú časť poisťného v sume 42,53 € a to do 08.02.2017. Žalobca konštatoval, že posudzovaná vec súvisí s tým, že žalovaný postupoval nezákonne a pre nedoplatok na poisťnom žalobcovi od roku 2018 nevyplácal za jeho práce neschopnosť SZČO nemocenské dávky. Podľa žalobcu Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory rozhodlo jeho predsedníctvom SAK uznesením č. 46/11/2016 dňa 8. decembra 2016. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť jeho doručením žalobcovi 20. januára 2017. Od tohto obdobia mal žalobca, podľa jeho názoru povinnosť poisťenia podľa zákona o sociálnom poisťení. Podľa žalobcu odpoveď Slovenskej advokátskej komory pri rozhodovaní o tejto otázke bola zaslaná žalovanej dňa 20. februára 2019 a žalobca sa nemohol k obsahu odpovede vyjadriť a tak postupom rozhodujúceho orgánu bolo podľa žalobcovi odňaté právo sa vyjadrovať k odpovedi a oznámeniu SAK v rámci tohto konania.

14. Podstatou námietok žalobcu bolo, že: 1. orgány verejnej správy vydali nezákonné rozhodnutie č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 26. júla 2019, vo veci predpísania poisťného pre žalobcu na nemocenské poisťenie v sume 25,89 eur, poisťného na starobné poisťenie v sume 105,99 eur a poisťného do rezervného fondu solidarity v sume 27,96 eur (ďalej len „poisťné“), za obdobie december 2016, január 2017, spolu v sume 159,84 eur a Sociálna poisťovňa, ústredie ako odvolací orgán rozhodnutím číslo: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019 potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu č.700-3910304119-GC04/19 zo dňa 26. júla 2019. 2. Pre otázku nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zrušení pozastavenia výkonu advokácie rozhodujúci deň jeho oznámenia, resp. deň doručenia rozhodnutia, ako to vyplýva z ustanovenia § 10 a § 11 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. a ust. § 51 ods. 1, 2 a 3 zákona o správnom konaní (Správny poriadok) č. 71//1967 v platnom znení, pretože SAK je samosprávna stavovskej organizácie, aj rozhodnutie SAK má povahu rozhodnutia správneho orgánu a je možné toto napadnúť správnou žalobou. 3. Rozhodnutie komory podľa § 7 ods. 1 písm. b), d), f), až i) a odseku 2 a 3 a o pozastavení výkonu advokácie podľa § 8 je prípustný opravný prostriedok a toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť jeho doručením a je preskúmateľné správnym súdom. 4. Na otázky, ktoré výslovne neupravuje zákon o advokácii sa vzťahujú ustanovenia zákona o správnom konaní/ § 10 v spojení s § 11 ods. 1 zákona o advokácii a bolo potrebné použiť ustanovenia Správneho poriadku/.

15. Vo vyjadrení k správnej žalobe žalovaná 5. marca 2020 dospela k záveru, že pobočka Sociálnej poisťovne, Trebišov správne posúdila odvodovú povinnosť žalobcu za sporné obdobie, s prihladnutím na rozhodnutie pobočky Sociálnej poisťovne, ktorým pobočka rozhodla o skončení prerušenia sociálneho poisťenia dňom 7. decembra 2016, t. j. dňom, ktorým bolo žalobcovi, na základe údajov poskytnutých Slovenskou advokátskou komorou, zrušené pozastavenie výkonu advokácie. Navrhla, aby Krajský súd v Košiciach vo veci nariadil pojednávanie a žalobu voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 18. decembra 2019, zamietol. Uviedla, že od 1. júla 2014 je rozhodujúcou skutočnosťou, na základe ktorej fyzická osoba nadobúda status samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poisťenia, dovŕšenie 18 rokov veku a dosiahnutie príjmov uvedených v § 3 ods. 1 písm. b) a ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poisťení v znení zákona č. 543/2010 Z. z. v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo na trvanie povinného nemocenského poisťenia a povinného dôchodkového poisťenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Vychádzajúc z ustanovenia § 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 338/2013 Z. z. je nevyhnutné, aby fyzická osoba od 1. júla 2014 súčasne spĺňala obe relevantné podmienky na vznik právneho postavenia samostatne zárobkovo činnnej osoby na účely sociálneho poisťenia, t. j. má vek 18 rokov a dosiahla

príjmy, ktoré sú príjmami z podnikania alebo z výkonu inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o dani z príjmov“), v kalendárnom roku rozhodujúcom na vznik alebo trvanie povinného sociálneho poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Kalendárnym rokom rozhodujúcim na vznik alebo na trvanie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktorý je podstatný pre nadobudnutie právneho postavenia samostatne zárobkovo činnnej osoby podľa § 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 338/2013 Z. z., je vždy predchádzajúci kalendárny rok, ako to vyplýva z § 21 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov.

16. Žalovaná odkazovala na ust. § 21 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, že povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby, ktorá mala prerušené povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby podľa § 26, vzniká odo dňa nasledujúceho po dni skončenia prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Podmienkou na vznik týchto poistení je, že k 1. júlu alebo k 1. októbru kalendárneho roka predchádzajúceho dňu skončenia prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu za predchádzajúci kalendárny rok bol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5. Povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie takejto osobe zaniká 30. júna alebo 30. septembra kalendárneho roka nasledujúceho po kalendárnom roku, za ktorý jej príjem z podnikania a z inej samostatnej zárobkovej činnosti podľa osobitného predpisu nebol vyšší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 5, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Žalovaná uviedla, že žalobca nesprávne považuje za deň skončenia prerušenia týchto poistení deň 20. január 2017, od ktorého sa podľa neho odvíja aj skončenie prerušenia povinných poistení žalobcu ako samostatne zárobkovo činnnej osoby, pretože žalovaná pobočka Trebišov rozhodnutím č.: XXXXX-X/XXXX-G., zo dňa 9. marca 2018, rozhodla o tom, že žalobcovi skončilo prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia dňa 07. decembra 2016." Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2018. Žalobca nepodal voči rozhodnutiu Sociálnej poisťovne pobočka Trebišov č.: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018 odvolanie, o ktorom by rozhodol odvolací druhostupňový orgán.

18. Keďže žalobca proti uzneseniu Slovenskej advokátskej komory o zrušení pozastavenia výkonu advokácie správnu žalobu nepodal Sociálna poisťovňa má za to, že námietky týkajúce sa nesprávneho dátumu zrušenia pozastavenia výkonu advokácie sú v tomto konaní právne irelevantné. Žalovaná zopakovala, že námietky žalobcu, de facto smerovali voči uzneseniu Slovenskej advokátskej komory. Zopakovala tiež, že je v kompetencii Slovenskej advokátskej komory, ktorá vedie zoznam advokátov a je oprávnená na rozhodovanie o zapísaní advokáta do zoznamu advokátov a vyčiarknutí z tohto zoznamu, rozhodovať aj o pozastavení výkonu advokácie. /Zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon). Žalovaná uviedla, že z informácie Slovenskej advokátskej komory, číslo: 12/2019-JUDr. Pp/Sk. zo dňa 20. februára 2019 vyplývalo, že žalobca „mal pozastavený výkon advokácie v období od 19.08.2016 do 07.12.2016“.

19. S odkazom na to žalovaná uviedla, že Sociálna poisťovňa, pobočka Trebišov, rozhodla o skončení prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu dňom 7. decembra 2016. Žalobcovi vzniklo povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie samostatne zárobkovo činnnej osoby od 8. decembra 2016, pretože dňa 7. decembra 2016 skončilo prerušenie povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu, ako samostatne zárobkovo činnnej osoby. Žalobca mal príjem k 1. júlu 2016 /za rok 2015/, ktorý presiahol hranicu príjmu ustanovenú zákonom (rok 2015 v sume 16.813,37 eur, v roku 2015 5.148,00 eur).

20. V replike žalobca k písomnému vyjadreniu žalovaného z 05.03.2020 k správnej žalobe uviedol, že Predsedníctvo advokátskej komory ako najvyšší orgán komory uznesením č. 30/7/2016 dňa 24. júna 2016 rozhodlo o pozastavení výkonu advokácie, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť doručením 19.8.2016. Zo samotného rozhodnutia Predsedníctva SAK je zrejmé, že deň 7. december 2016 nemôže byť dňom povinnosti odvádzať poistné a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť nie oznámením, ale dňom doručenia rozhodnutia SAK zo dňa 8. decembra 2016, doručeným dňa 20. 1. 2017.

21. V duplike žalovaná dňa 27. apríla 2020 uviedla, námietky žalobcu týkajúce sa výlučne dátumu zrušenia pozastavenia výkonu advokácie Slovenskou advokátskou komorou, s ktorým následne súvisí aj skončenie prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia samostatne zárobkovo činnnej osoby. Zopakovala, že skončenie prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu dňom 7. decembra 2016, bolo vecou

samostatného konania a rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2018, márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania.

22. Uviedla, že predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej vo veci predpísania poistného za obdobie december 2016 (od 8. decembra 2016 do 31. decembra 2016) a január 2017, v celkovej sume 159,84 eur. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžsk/5/2017, zo dňa 30. mája 2018, v ktorom najvyšší súd dospel k záveru, že správny súd je v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy viazaný predmetom správneho rozhodnutia. Poukazuje i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžso/1/2015, zo dňa 28. septembra 2016, so záverom, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal otázkou zániku povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia, ktorá už bola právoplatne vyriešená. Rovnako aj Krajský súd v Nitre v rozsudku sp. zn. 23Sa/16/2017, zo dňa 26. júna 2017, a rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Sa/18/2017, zo dňa 8. decembra 2017, a aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Sžso/23/2013, zo dňa 27. novembra 2013. Preto žiadal opakovane správnu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

III. Dôvody rozhodnutia správneho súdu

23. Žalobca podal včas správnu žalobu na Krajský súd v Košiciach, dňa 31. 1. 2020, na preskúmanie rozhodnutia Sociálnej poisťovne ústredie - žalovanej č.: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019 a správneho orgánu prvého stupňa Sociálnej poisťovne pobočky Trebišov, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX, zo dňa 26. júla 2019 vo veci predpísania poistného žalobcovi, za obdobie december 2016 (od 8. decembra 2016 do 31. decembra 2016) a január 2017. Napadnuté rozhodnutia odvolacieho ako aj prvostupňového správneho orgánu žiadal zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. c, d, e, f, g./Správneho súdneho poriadku.

24. Správny súd konajúc v súlade s ustanoveniami zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) v konaní o správnej žalobe v sociálnych veciach podľa § 199 a nasl. SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutia správnych orgánov, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu. Správny súd konštatuje, že vzhľadom na povinnosť správneho súdu vec fyzickej osoby v konaní o žalobe podľa § 199 SSP posudzovať neformálne a vzhľadom na všetky vyššie zhora uvedené skutočnosti, po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, ako i obsahu ich administratívneho spisu a súdneho spisu o otázke zákonnosti napadnutých rozhodnutí orgánov verejnej správy označuje žalobu za nedôvodnú. Vo veci rozhodol rozsudkom, ktorý vyhlásil verejne dňa 31. januára 2023, po vykonaní pojednávania 25. januára 2023, keď dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná, preto ju podľa §190 zamietol a účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

25. Správny súd na tomto mieste uvádza, že podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu. Jeho úlohou je preskúmať ich rozhodnutia, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou, rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia (záver NS SR sp. zn. 2 Sžo32/2014).

26. Správny súd preskúmal správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa a tiež konanie, ktoré ich vydaniu predchádzalo v medziach podanej žaloby a dospel k záveru, že oba správne orgány postupovali v súlade s platnou právnou úpravou, a preto aj preskúmané rozhodnutia sú vecne správne a zákonné. Podľa názoru súdu v správnom konaní bol dostatočne zistený skutkový stav veci a z neho bol vyvodený aj správny právny záver, s ktorým sa súd stotožňuje. Preskúmané rozhodnutia svojím odôvodnením spĺňajú požiadavky na úplné a zrozumiteľné rozhodnutie orgánu verejnej správy v rámci právomoci im zákonom vymedzenej. Rozhodnutia orgánov verejnej správy, vychádzajú z obsahu administratívneho spisu, a správny súd nezistil dôvody podľa § 191 ods. 1 písm. g/ SSP.

27. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím, alebo opatrením, ktoré je spôsobilé zasiahnuť do práv oprávnených záujmov fyzických osôb. Ak také rozhodnutie bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť zákonnosť rozhodnutia, a žalovaný svoje zistenie presvedčivo odôvodní, niet dôvodu, aby sa súd zaoberal námietkami žalobcu, ktoré sú jeho subjektívnym presvedčením, a na základe ktorých žalobca považuje rozhodnutia správnych orgánov za nezákonné.

28. Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej a správneho orgánu prvého stupňa vo veci predpísania poistného žalobcovi za obdobie december 2016 (od 8. decembra 2016 do 31. decembra 2016) a január 2017, ktoré sú obsahom správnu žalobou napadnutých rozhodnutí, Sociálnej poisťovne, ústredie ako číslo: XXXXX-X/XXXX-XX zo dňa 18. decembra 2019 a Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, č. XXX-XXXXXXXXXX-XXXX/XX zo dňa 26. júla 2019.

29. Správny súd odkazujúc na to, že žalovaná potvrdila v napadnutom rozhodnutí č: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 18. decembra 2019, povinnosti žalobcu platiť poistné ako osoby nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnej uvádza, že o spornom období, t. j. v období december 2016 /od 8. decembra 2016 do 31. decembra 2016 a január 2017/, vyjadruje v prvom rade názor, že námietky žalobcu /v odvolaní aj v správnej žalobe/ sa týkali dátumu právoplatného zrušenia pozastavenia výkonu advokácie Slovenskou advokátskou komorou, s ktorým následne súvisí skončenie prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu/ počas pozastavenia jeho činnosti advokáta SAK/. Žalobca nenamietal inak dôvodnosť ani výšku pre výpočet poistného upraveného v napadnutých rozhodnutiach.

30. Žalobca svoje tvrdenia aj právne názory zhrnul, do námietok, že odpoveď Slovenskej advokátskej komory pri rozhodovaní žalovanej bola zaslaná žalovanej dňa 20. februára 2019, ale žalobca sa nemohol k obsahu odpovede vyjadriť, a tak postupom rozhodujúceho orgánu bolo podľa žalobcu odňaté právo sa vyjadrovať k odpovedi a oznámeniu SAK v rámci tohto konania. Namietal, že z vyššie uvedených zákonných ustanovení a výkladových pravidiel vyplýva, že žalobca (od 08.12.2016) nebol povinný odvieť poistné za mesiac december 2016 a za mesiac január 2017, pretože mu bolo rozhodnutie SAK z 8. 12. 2016 doručené dňa 20.1.2017, žalobca uhradil pomernú časť poistného v sume 42,53 € a to do 08.02.2017, ale že žalovaný postupujúci vo veci nezákonne, pre nedoplatok na poistnom žalobcovi nevyplácal za jeho práceneschopnosť ako SZČO nemocenské dávky od roku 2018.

31. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na to, že nebolo sporným, že rozhodnutím číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018 bolo rozhodnuté o skončení prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu dňom 7. decembra 2016, ktoré bolo vecou samostatného konania a prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2018, márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania. Žalobca nepodal žalobu na preskúmanie uzneseniu Predsedníctva SAK zo dňa 8. decembra 2016.

32. Z obsahu administratívneho spisu súd zistil že uznesením Slovenská advokátska komora dňa 24. júna 2016 pozastavila žalobcovi výkon advokácie podľa § 8 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii s odkazom na rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo dňa 24. novembra 2015, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z trestného činu nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Trestného zákona spáchaného v spolupáchateľstve, a odsúdený k trestu odňatia slobody nepodmienečne a k peňažnému trestu.

33. Správny súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2016, ktorým v odvolacom konaní zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu vo veci trestného stíhania žalobcu. Súd pritom podčiarkuje, že samotný žalobca oznámil SAK bezprostredne po prijatí uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2016 zrušenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu vo veci trestného stíhania žalobcu.

34. Správny súd uvádza k tomu, že žalobca listom zo dňa 2. novembra 2016 oznámil Slovenskej advokátskej komore a predložil v súvislosti s pozastavením výkonu jeho advokácie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. septembra 2016, ktorým zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku. SAK rozhodla až dňa 8. 12. 2016 o zrušení pozastavenia výkonu advokácie. Dňa 16. 1. 2017 oznámila žalovanej, že rozhodla dňa 8. 12. 2016 o zrušení pozastavenia výkonu advokácie vykonané uznesením, odkazujúc aj na spomínané uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2016, ktorým odvolacom konaní zrušil rozsudok

Špecializovaného trestného súdu v trestnej veci žalobcu. Uviedla, že žalobca mal pozastavený výkon funkcie v období od 19. augusta 2016 do 7. decembra 2016. Slovenská advokátska komora aj dňa 20. februára 2019 na žiadosť Sociálnej poisťovne pobočka Trebišov uviedla, že pristúpila k zrušeniu pozastavenia výkonu advokácie podľa § 8 a § 10 zákona a o advokácii.

35. Správny súd konštatuje, že rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018 o veci ukončenia prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu definovalo deň vzniku odvodových povinností žalobcu. Žalobca nevyčerpal riadny opravný prostriedok, ktorý zákon č. 461/2003 Z. z. voči prvostupňovým rozhodnutiam pripúšťa a podľa § 7 zákona č. 162/2015 Z. z., a nemôže byť tak ani predmetom súdneho preskúmavacieho konania a jeho závery sú dané. Správny súd v konaní o rozhodnutí o prerušení povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu vidí predbežnú otázku, ale v tomto konaní nejde o takto daný predmet konania a tak je viazaný rozhodnutiami orgánov verejnej správy o tejto otázke.

36. S odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžsk/5/2017 zo dňa 30. mája 2018, a sp. zn. 9Sžso/23/2013, zo dňa 27. novembra 2013, správny súd je v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy viazaný predmetom správneho rozhodnutia. Preto poukazuje na to, že vznik, trvanie a zánik povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia nie je predmetom preskúmavania súdom, pretože tieto rozhodnutia správneho orgánu nadobudli právoplatnosť a odvolanie nebolo podané. /Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Sžso/23/2013, zo dňa 27. novembra 2013/.

37. Základom argumentácie žalobcu bola otázka nezákonnosti týkajúca sa účinkov rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory zo dňa 08.12.2016 o zrušení pozastavenia výkonu činnosti advokáta predsedníctvom Slovenskej advokátskej komory uznesením a jeho vplyvom na povinnosť žalobcu odvádzať poisťné ako samostatne zárobkovo činná osoba. Žalobca nedôvodne tvrdil, že rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory prijaté jeho Predsedníctvom 8. decembra 2016, ktoré mu bolo doručené 20. januára 2017 až jeho doručením nadobudlo právoplatnosť. K námietkam, že toto rozhodnutie Slovenskej advokátskej komory, bolo napadnuteľné správnou žalobou je potrebné uviesť, že bolo rozhodnutím vydaným v rámci kompetencie SAK a to na podnet žalobcu a v jeho prospech a žalobca nepodal správnu žalobu na preskúmanie zákonnosti tohto uznesenia SAK a nie je zrejme v čom žalobca videl nezákonnosť tohto uznesenia.

38. Správny súd potom poukazuje i na to, že orgány verejnej správy vo svojich rozhodnutiach, ktoré sú predmetom preskúmania súdom vzali správne za základ vznik povinnosti žalobcu odvádzať poisťné dňom schválenia rozhodnutia Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory 08.12.2016. Poukázali pritom na povinnosť žalobcu vyplývajúcu z jeho členstva Slovenskej advokátskej komore ako SZČO a na jeho povinnosť vyplývajúcu zo zákona o sociálnom poistení, týkajúce sa platenia poisťného.

39. Z odkazom na zhora uvedené poukazujúc na právoplatné rozhodnutie žalovanej - pobočky Trebišov, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018 o ukončení prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu, /počas pozastaveného výkonu činnosti advokáta/, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2018, po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania má správny súd za to, že ďalšie tvrdenia žalobcu o význame doručenia SAK zo dňa 8. 12. 2016 a tým nesprávnom začiatku plnenia povinnosti platiť poisťné nie sú dôvodné.

40. Správny súd potom poukazuje aj na to, že dátum zrušenia pozastavenia výkonu činnosti žalobcu ako advokáta súvisel s rozhodovaním SAK podľa § 8 a § 10 Zákona o advokácii a bol vlastne aj žalobcom iniciovaný a teda požadovaný v jeho prospech. V danom prípade nejde o možnosť vyžadovať postup žalovanej postupovať podľa zákona o správnom konaní v otázke jeho subsidiárne použitia v konaní podľa zákona o sociálnom poistení.

41. Správny súd tiež na tomto mieste opakovane zvyrazňuje, že žalobca nepodal odvolanie proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, pobočka Trebišov, číslo: XXXXX-X/XXXX-XX, zo dňa 9. marca 2018 o ukončení prerušenia povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového poistenia žalobcu, /počas pozastaveného výkonu činnosti advokáta (prvostupňové rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. apríla 2018/). Žalobca tak v uvedenej súvislosti nedôvodne tvrdí, že doručenie rozhodnutia /8.12.2016/ o zrušení rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory o pozastavení výkonu

advokácie je rozhodujúcim momentom, a že došlo k zásahu do jeho práv a oprávnených záujmov pre uloženie plnenie jeho povinnosti platiť poisťné.

42. Podľa názoru súdu uznesenie Slovenskej advokátskej komory o zrušení pozastavenia výkonu funkcie je rozhodnutím na základe ktorého je žalobca oprávnený na ďalší výkon advokácie. Slovenská advokátska komora aj dňa 20. februára 2019 na žiadosť Sociálnej poisťovne pobočka Trebišov uviedla, že postupovala pri zrušení pozastavenia výkonu advokácie podľa zákona o advokácii.

43. Správny súd vec hodnotí tak, že pokiaľ predsedníctvo SAK dňa 8. decembra 2016 zrušilo pozastavenie výkonu advokácie vykonané 24. júna 2016, rozhodlo v prospech žalobcu a žalobca nebol oprávnený na podanie žaloby, proti rozhodnutiu SAK zo dňa 8.12. 2016 nedošlo tak k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu v otázke vyrubenia poisťného žalovanou od 8.12.2016.

44. Pokiaľ žalobca namietal dátum vzniku jeho povinnosti platiť poisťné, pretože o zrušení pozastavenia výkonu funkcie sa dozvedel dňa 20. januára 2017 doručením uznesenia SAK zo dňa 8. 12. 2016, správny súd pripomína, že žalobca 9. septembra 2016 oznámil pobočke Sociálnej poisťovne ako bude platiť sociálne poistenie a dal príkaz na úhradu poisťného za mesiac september 2016. Potom, čo bolo vydané uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. septembra 2016 a zrušení rozhodnutie ŠTS, žalobca tiež písomne Krajskému súdu v Bratislave oznámil späť vzatie žaloby o preskúmanie rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory zo dňa 24. júna 2016 o pozastavení výkonu advokácii. Krajský súd v Bratislave konanie o predmetnej žalobe uznesením zastavil. Spornú otázku doby prerušenia povinného poistenia žalobcu vyriešila žalovaná rozhodnutím zo dňa 9. 3. 2018, pričom vychádzala tiež z podkladov SAK a jej uznesenia zo dňa 08. 12. 2016.

45. Žalobca moment odkedy vzniká jeho povinnosť platiť poisťné /vznikla až doručením rozhodnutia Slovenskej advokátskej komory 20.1.2017/ nedôvodne akcentoval i § 51 ods. 1 zákona č. 71/1967 Z. z. v platnom znení, podľa ktorého účinky doručenia písomného vyhotovenia zakladajú moment, od ktorého sa žalobca nielen dozvedel o právne významnej skutočnosti pre vznik povinnosti platiť poisťné a začal sa týmto aj spravovať. Žalobca síce poukazuje na ústavné pravidlá výkladu právnych predpisov, poukazuje na právo na inú právnu ochranu a súdnu ochranu, porušenia ktorých pokladá za zásah do jeho práv a oprávnených záujmov správnych orgánov, preto ich žiada zrušiť, pritom o rozhodujúcej otázke, trvaní prerušenia jeho poistenia bolo orgánmi verejnej správy rozhodnuté v jeho neprospech a práve v tomto konaní nebol vo svojich názoroch úspešný, ale odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu nepodal v rozpore so zásadou, právo patrí bdelym.

46. S poukazom na uvedené považuje správny súd žalobné námietky žalobcu za nedôvodné a rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu za vecne správne a zákonné. Napadnuté rozhodnutia odvolacieho ako aj prvostupňového orgánu vychádzali zo správneho právneho posúdenia veci (§191 ods. 1 písm. a/ SSP), sú preskúmateľné pre (§191 ods. 1 písm. d/ SSP), zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo dostačujúce na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e/ SPP), skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, bol v súlade s administratívnymi spismi a má v nich oporu (§191 ods. 1 písm. f/ SPP) a nedošlo ani k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g/SPP).

47. Preto správny súd vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú, a pri preskúmaní jej obsahu a žalobných bodov, nezistil potrebné skutočnosti o ich existencii. Správny súd preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP zamietol.

48. O trovách konania rozhodol súd podľa § 167 a nasl. SSP tak, že žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žalobca nemal vo veci celkom, ani sčasti úspech. Žalovanému voči žalobcovi nevznikli dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať podľa § 168 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 1 mesiaca odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.